

สัปดาห์ที่ 3

เทศกาลธรรมดา

สดด 89:3-4,28-29,

30-32,33-35

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 3

บทอ่านที่ 1

ในคืนนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสแก่ท่านว่า

“จงไปบอกดาวิดผู้รับใช้ของเราว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้ ท่านจะไม่ใช่เป็นผู้สร้างวิหารให้เราอยู่ ตั้งแต่เรานำชาวอิสราเอลออกจากอียิปต์จนกระทั่งถึงวันนี้ เราไม่เคยอยู่ในวิหาร เรามีกระโจมเป็นที่อยู่ เดินทางกับเขาไปตามที่ต่างๆ... ทำไมท่านทั้งหลายไม่สร้างวิหารไม้สนสีดาร์ให้เราอยู่’ บัดนี้ ท่านจงไปบอกดาวิดผู้รับใช้ของเราว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า จอมจักรวาลตรัสดังนี้ เราให้ท่านเล็กเลี้ยงแกะในทุกหล้ามาเป็นผู้นำอิสราเอลประชากรของเรา เราอยู่กับท่านไม่ว่าท่านไปที่ใด...’”

นาธานทูลกษัตริย์ดาวิดให้ทรงทราบทุกสิ่งตามที่พระเจ้าทรงสำแดงแก่เขา

2 ซมอ 7:4-17

พระวรสาร

มก 4:1-20

เวลานั้น พระเยซูเจ้าทรงเริ่มสั่งสอนที่ริมทะเลสาบอีกครั้งหนึ่ง... พระองค์ตรัสว่า

“จงฟังเถิด ชายคนหนึ่งออกไปหว่านเมล็ดพืช ขณะที่เขากำลังหว่านอยู่นั้น บางเมล็ดตกอยู่ริมทางเดิน นกก็จิกกินจนหมด บางเมล็ดตกบนพื้นหินที่มีดินอยู่เล็กน้อย ก็งอกขึ้นทันทีเพราะดินไม่ลึก แต่เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้น ก็ถูกแดดเผา และเหี่ยวแห้งไปเพราะไม่มีราก บางเมล็ดตกในพงหนาม ต้นหนามก็ขึ้นคลุมมันไว้ จึงไม่เกิดผล บางเมล็ดตกในที่ดีดี จึงงอกขึ้น เติบโต และเกิดผลสามสิบเท่าบ้าง หกสิบเท่าบ้าง ร้อยเท่าบ้าง” แล้วพระองค์ตรัสว่า “ใครมีหูสำหรับฟัง ก็จงฟังเถิด”

เมื่อประชาชนจากไปแล้ว อัครสาวกลีบสองคนกับผู้ที่อยู่รอบๆ พระองค์ ทูลถามเรื่องอุปมา พระองค์ตรัสตอบว่า... “ท่านไม่เข้าใจอุปมานี้ แล้วจะเข้าใจอุปมาอื่นๆ ได้อย่างไร ผู้หว่านพืชนั้นหว่านพระวาจา เมล็ดที่ตกริมทางหมายถึงบุคคลซึ่งรับพระวาจาที่หว่าน เมื่อเขาได้ฟังพระวาจา ซาตานก็มาช่วงชิงพระวาจาที่หว่านในตัวเขาไป เช่นเดียวกัน เมล็ดที่ตกบนหินหมายถึงบุคคลที่ได้ฟังพระวาจา และมีความยินดีรับไว้ทันที แต่เขาไม่มีรากในตัว จึงไม่มั่นคง เมื่อเผชิญความยากลำบากหรือถูกข่มเหงเพราะพระวาจานั้น เขาก็ยอมแพ้ทันที เมล็ดที่ตกในพงหนามหมายถึงบุคคลที่ฟังพระวาจา แต่ความวุ่นวายในทางโลก ความลุ่มหลงในทรัพย์สมบัติ และความโลภในสิ่งอื่นๆ เข้ามาปกคลุมพระวาจาไว้ จึงไม่เกิดผล ส่วนเมล็ดพืชที่ตกในที่ดีดี หมายถึงบุคคลที่ฟังพระวาจาแล้วรับไว้ จึงเกิดผลสามสิบเท่า หกสิบเท่า และร้อยเท่า”

ข้อคิด

มีใช้ทุกอย่างที่เราอยากทำแล้วก็จะทำได้ แต่เราจะได้ทำเฉพาะสิ่งที่พระเป็นเจ้าเห็นควรให้เราทำเท่านั้น ท่านทั้งหลายไม่ต้องเสียใจหรือน้อยใจในเรื่องอะไรเลย เพราะเส้นทางของท่านนั้น พระเป็นเจ้าได้วางเอาไว้ให้หมดแล้ว ท่านก็เพียงสวดภาวนา และถามตัวเองเสมอว่า พระเป็นเจ้ากำลังบอกอะไรแก่ท่านในกรณีต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวท่าน มนุษย์ที่อยู่โดยไม่ตรงกับความเป็นจริงของตัวเอง จะเอาแต่ต่อสู้ดิ้นรนไปในวิธีการที่ตัวเองคิดว่าดีเลิศแล้ว แต่คนที่อยู่โดยมีความตรงกับตนเอง เขาพิจารณาดูน้ำพระทัยของพระเป็นเจ้าในทุกกรณีของเขา เขาจึงต่อสู้ดิ้นรนแต่ในเส้นทางที่พระเป็นเจ้าพอพระทัยให้เขาทำเท่านั้น ดาวิดอยากจะทำวิหารแต่พระเจ้า เขาได้แต่เพียงเริ่มเก็บรวบรวมวัสดุและเครื่องมือกับช่างฝีมือไว้ ตามที่พระเจ้าตรัสผ่านทางนาธาน เขายอมรับว่าพระเจ้าต้องการให้ลูกของท่านเป็นคนสร้างวิหาร ท่านจึงทำไปตามนั้น